

kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Der er således tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag på baggrund af de samlede forhold, der gør sig gældende for det enkelte ægtepar.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, må der foretages en afvejning af på den ene side den herboende persons tilknytning til Danmark og på den anden side ægtefællens tilknytning til sit hjemland. Hertil kommer en afvejning af den herboende persons tilknytning til ægtefællens hjemland over for ægtefællens tilknytning til Danmark.

Ved afvejningen skal der blandt andet lægges vægt på længden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, herunder på hvor de har haft deres opvækst, og hvor de har gået i skole. Det vil således skulle tillægges betydning, om for eksempel den herboende person har haft en stor del af sin opvækst i det land, hvorfra ægtefællen kommer, herunder om den pågældende har gået i skole i landet m.v.

Ved vurderingen af den herboendes ophold i ægtefællens hjemland skal der efter forarbejderne tages hensyn til, om opholdet skyldes en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l. eller hos en dansk virksomhed. Er dette tilfældet, indgår opholdet i ægtefællens hjemland ikke med samme vægt i afvejningen, som hvis der er tale om et ophold, der ikke har en sådan begrundelse.

Jeg finder, at tilsvarende hensyn efter en konkret vurdering, hvori blandt andet indgår tidspunktet for og varigheden af udlandsopholdet, vil kunne gøre sig gældende i tilfælde, hvor den herboende reference som barn af forældre, der har opholdt sig i udlandet på grund af en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l., eller hos en dansk virksomhed, har boet i ægtefællens hjemland.

Jeg vil sørge for, at udlændingemyndighederens praksis tager højde for denne opfattelse.

Spm. nr. S 2752

Til integrationsministeren (24/7 02) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren i lyset af den nyligt afsagte EF-dom C-60/00 (»Mary Carpenter-dommen«) overveje at tage § 9 i udlændingeloven vedrørende danske statsborgeres mulighed for at få ægtefællesammenføring i Danmark op til revision, således at det bliver enklere for danske statsborgere at få en udenlandsk ægtefælle med hjem til Danmark efter endt ophold i udlandet?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til besvarelse af spørgsmål nr. S 2623 vedrørende artiklerne i Herning Folkeblad (1/7 2002) »Ung kvinde fra Snejbjerg ramt af ny udlændingelov« og »Kærlighed koster muligheden for at flytte hjem«, om hvordan et dansk-new zealandsk par har store problemer med at få lov at bosætte sig i Danmark som følge af den nye udlændingelov.

Svar (9/8 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Den i spørgsmålet omtalte EF-dom vedrører fortolkningen af artikel 49 i EF-traktaten om fri bevægelighed for tjenesteydelser i EU. Spørgsmålet i sagen var, om ægtefællen til en i England bosiddende engelsk statsborger, som udnytter retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten, i kraft af traktatens artikel 49 kan have en afledet ret til at opholde sig i England. Dette spørgsmål besvarede EF-domstolen bekræftende med henvisning til sagens konkrete omstændigheder.

Efter den danske udlændingelovgivning er der to måder at få ægtefællesammenføring på.

Hvis der er tale om medfølgende ægtefæller til herboende EU-borgere, herunder danske statsborgere, der udnytter eller har udnyttet retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten og de direktiver, der nærmere regulerer EU-borgeres ret til indrejse og ophold, får den pågældende ægtefælle opholdsbevis efter EF-bekendtgørelsen (Indenrigsministeriets bek. nr. 761 af 22. august 1994 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler eller aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som senest ændret ved bek. nr. 684 af 12. juli 1996). EF-dom-